

[Camre.]

man blive ved med at følge den. Det er som sagt en retfærdighedshandling og et lille lovforslag, og jeg kan tilsige socialdemokratiets støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Christophersen (V):

Vi kan tilslutte os lovforslaget. Man kan vel i virkeligheden sige, at det er et forslag, som, hvis vi havde ofret lidt mere tid på disse specielle problemer, ville være blevet fremsat i forbindelse med gennemførelsen af boligforligets øvrige love. Naturligvis er det en urimelighed, at tofamilieshusene på en måde kører efter lejelovens principper, når det drejer sig om ansættelse af lejeværdien, men med de normale regler, for så vidt angår vedligeholdelsesfradraget.

Det er muligt, at vi under udvalgsbehandlingen gerne vil have lejlighed til at drøfte, om udformningen af den meget definitive valgmulighed er helt korrekt. Man kan jo ikke afvise, at der i løbet af en lang tilværelse for ejeren af et tofamilieshus kan ske væsentlige ændringer både af husets tilstand og af de økonomiske forhold for den pågældende, og derfor kunne der måske være lejlighed til at overveje en dispensationsmulighed, men forslaget som helhed kan vi støtte.

Ove Jensen (FP):

Det foreliggende lovforslag om at give ejere af tofamilieshuse valgmulighed imellem den nuværende regel, et standardfradrag på 1 pct. af ejendomsvurderingen, og de faktiske vedligeholdelsesudgifter, kan fremskridtspartiet i princippet tilslutte sig.

Man kunne overveje, om det er rimeligt, at det én gang valgte princip skal følges fast fremover, men det kan jo drøftes i udvalget, hvor vi vil se positivt på forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da hr. Gudme ikke kan være til stede på dette tidspunkt, skal jeg kun på hans vegne sige nogle ord om det radikale venstres stilling. Vi er tilhængere af forslaget om, at den – som hr. Christophersen var inde på – urimelighed, at tofamilieshuse ikke behandles ens, når det gælder lejeværdiansættelse og fradrag for vedligeholdelse, fjernes.

Jeg er også enig med ministeren, der i lovforslaget skriver, at har man truffet sit valg, kan man ikke vælge tilbage, for så ville vi jo

få det, at man et år, hvor der var sket megen vedligeholdelse, valgte det fordelagtige, nemlig efter regning, og det næste år, hvor der ikke var så meget at vedligeholde, gik tilbage til standardfradraget.

Så langt er jeg helt enig med ministeren, men derimod finder jeg det lovlig rigoristisk, at én gang valgt skal det ikke alene gælde den, der efter skattelovgivningen i dag er den, der træffer beslutningerne i realiteten, nemlig manden, men det skal også gælde, når det er hans kone, der af en eller anden grund bliver den, der kommer til at bestemme over huset. Det finder jeg for rigoristisk, og jeg håber, vi kan drøfte denne enkelthed i udvalget.

Ib Stetter (KF):

Da forslaget ligger inden for boligforligets område, kan der med andre ord kun gennemføres en ændring under forudsætning af positiv medvirken fra alle forligspartier. Den konservative gruppe kan stemme for forslaget.

Ministeren foreslår valgmulighed mellem standardfradrag og fradrag for faktiske udgifter. Jeg formoder, det er hensynet til ejerne af tofamilieshuse, der motiverer, at ministeren arbejder med valgmuligheden. Ejerne skal med andre ord selv have lov til at vælge, hvad der økonomisk er mest hensigtsmæssigt, men valget er endeligt, så længe man ejer huset; jeg beder ministeren bekræfte eller afkræfte min formodning.

Så kan jeg i øvrigt ønske centrum-demokraterne til lykke med, at forslaget gennemføres: det var dette parti, der senest førte sagen frem, og så lykkedes det. Det er da egentlig ganske pænt.

Ømann (SF):

Det skal da ikke nægtes, at dette forslag er båret af en vis logik: når tofamilieshusene behandles, som om det var rene udlejningsejendomme, både for udlejningspartiet og for ejerpartiet, er det vel også logisk, at man anvender de samme regler, hvad angår fradrag for vedligeholdelse.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at udstøde et hjertesuk. Nu er man jo i gang med at lave en større reform på dette område, og så springer man her midt i reformarbejdet og laver en ændring. Gamle skattelove er gode skattelove, siger man, og nu har folk vænnet sig til denne praksis, og den har såmænd virket godt i det store og hele. Det er jo ret unormale